

ĐỪNG SỐNG THEO XÁC THỊT NHƯNG THEO THẦN KHÍ

Ngày 22-10-1995 bà Maria Cristina Cella Mocellin trút hơi thở cuối cùng, hưởng dương 26 tuổi. Bà để lại hiền phu Carlo Mocellin 29 tuổi với ba đứa con thơ: Francesco 4 tuổi, Lucia 2 tuổi và Riccardo 1 tuổi.

Bà chết vì từ chối chữa trị chứng ung-thư ác-tính nơi tử cung lúc đang mang thai bé Riccardo. Nếu theo các phương pháp trị liệu hóa học thì có nghĩa là giết chết bào thai. Bà can đảm nói KHÔNG. Bé Riccardo chào đời an lành mạnh khỏe vào tháng 8-1994 nhưng với giá mạng sống của hiền mẫu. Hồ sơ xin phong chân phước cho bà đã khởi sự và hiện bà được nhắc đến với tước hiệu Nữ Tô Tô Chúa Maria Cristina Cella Mocellin.

Tháng 11 năm 2010, Trung Tâm Giúp Đỡ Bảo Vệ Sự Sống (CAV) toàn nước Ý tổ chức Hội Nghị với 4 từ: Lắng-Nghe, Trái-Tim, Tiếp-Nhận, Sự-Sống.

Ngày đầu tiên của Hội Nghị, ông Carlo Mocellin được mời lên phát biểu. Ông gợi lại kỷ niệm quá khứ, giải thích lý do chọn lựa của hiền thê. Đặc biệt ông nhấn mạnh chiều kích tâm linh, cuộc sống thiêng liêng và trái tim nhân ái là những yếu tố đưa hiền thê quá cố của ông - bà Maria Cristina Cella - sẵn sàng đi đến quyết định hiến dâng mạng sống để cứu con thoát chết. Xin nhường lời cho ông Carlo Mocellin.

Hồi ấy tôi sống tại Valstagna còn Cristina sống nơi ngưỡng cửa thành phố Milano nhưng về Veneto để nghỉ hè. Đó là năm 1985. Cristina 16 tuổi còn tôi 19 tuổi. Tôi gặp nàng vào một buổi tối khi chúng tôi cùng dạo chơi chung. Tôi nhận ra ngay nàng là người khác thường, xuyên qua ánh mắt nàng long-lanh chiếu tỏa niềm vui. Lúc ấy tôi không biết nàng đang ấp ủ một chọn lựa thầm kín: muốn trở thành nữ tu.

Từ sau buổi gặp gỡ ấy chúng tôi thường xuyên trao đổi thư từ. Cuộc gặp gỡ với tôi gieo vào lòng nàng nỗi niềm hoang-mang khó xử. Ngày 30-4-1986 nàng ghi trong nhật ký: "Lạy Chúa, sao Chúa đòi con phải yêu?" Ngày hôm sau, nàng như nghe tiếng Chúa trả lời: "Con hãy yêu chàng, vì đó là điều chính đáng!"

Tôi nhắc lại chi tiết trên để chứng minh rằng Cristina hoàn toàn tin cậy phó thác vào thánh ý THIÊN CHÚA. Chứng ung thư ác tính nơi tử cung xuất hiện năm 1988 khi Cristina còn đi học. Chứng ung thư tưởng được chữa lành nào ngờ tái xuất hiện 5 năm sau đó, khi chúng tôi nên duyên vợ chồng và làm thành một gia đình êm-ấm hạnh phúc với 3 đứa con. Francesco 2 tuổi, Lucia chưa tròn 1 tuổi và Riccardo đang ở trong bụng mẹ.

Lúc ấy tôi là người hời-hợt và chưa có Đức Tin vững chắc như Cristina. Tôi tin nơi THIÊN CHÚA nhưng là một vì THIÊN CHÚA chịu theo ý muốn của tôi. Cristina trái lại. Nàng tin nơi THIÊN CHÚA và chính THIÊN CHÚA thông ban cho nàng một niềm vui bao la, thắng vượt mọi thử thách. Ngay trong giờ phút đau thương nhất, nàng vẫn chiếu tỏa niềm vui.

Khi khám phá ra chứng ung thư lúc nàng mang thai đã ba tháng, vị bác sĩ đề nghị các "giải pháp" trị liệu, nàng nói ngay: "Nhưng thưa bác sĩ, tôi đang mang thai mà!" Vị bác sĩ ngừng 2 phút rồi trả lời: "Tôi đã hiểu!"

Từ giây phút ấy, không cần có "giải pháp" nào khác. Chúng tôi không hề bàn thảo, không hề đắn-đo suy nghĩ trước khi phải quyết định. Đây không phải là hành động anh hùng của lý trí. Đúng hơn đó là hành động của con tim.

Ngoài trái tim nhân ái của tình mẫu tử, Cristina còn có Trái Tim của THIÊN CHÚA đập hòa nhịp với trái tim của nàng. Chính Cristina mở rộng trái tim nàng và xin THIÊN CHÚA ngự vào. Và THIÊN CHÚA đã làm. Sau đó TẤT CẢ trở nên bình thường: tình yêu cũng như đau khổ. Chỉ có tôi là chưa sẵn sàng. Tôi không dám nói là phản loạn chống lại THIÊN CHÚA, nhưng tìm cách chiến đấu với THIÊN CHÚA. Tôi nghĩ là mình có lý do chính đáng: bởi vì chúng tôi có 2 đứa con còn nhỏ dại và đứa thứ ba sắp sinh ra.

Nhưng trong cuộc chiến với THIÊN CHÚA tôi đã thất bại. Trong khi tôi khẩn cầu THIÊN CHÚA cho Cristina lành bệnh ung thư thì THIÊN CHÚA lại chữa trị trái tim của tôi, một chứng bệnh trầm trọng hơn. Thật thế, tôi không thành công giữ Cristina trong vòng tay tôi, nhưng THIÊN CHÚA thay đổi trái tim của tôi. Từ đó tôi có thể sống thanh thản. Tôi đã khám phá ra một vì THIÊN CHÚA Nhân Lành hằng yêu thương chúng ta. Ngài hài lòng khi nhìn thấy con cái Ngài sống trong Niềm Vui.

Giờ đây hiền thê Cristina vẫn sống với tôi với ba đứa con của chúng tôi.

... "Quả thế, anh chị em được gọi để hưởng tự do. Có điều là đừng lợi dụng tự do để sống theo tính xác thật, nhưng hãy lấy đức mến mà phục vụ lẫn nhau .. Hãy sống theo Thần Khí và hoa quả của Thần Khí là: bác ái, hoan lạc, bình an, nhẫn nhục, nhân hậu, từ tâm, trung tín, hiền hòa, tiết độ .. Những ai thuộc về Đức Chúa GIÊSU KITÔ thì đã đóng đinh tính xác thật vào thập giá cùng với các dục vọng và đam mê" (Galát 5,13-24).

("SÌ ALLA VITA", Mensile del Movimento per la Vita Italiano, Anno XXXIII, Numero 1, Gennaio 2011, trang 32-33)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt